

Forslag

til

Lov om ændring af lov om levnedsmidler m. m.

Fremsat den 17. februar 1966 af *indenrigsministeren*.

§ 1, stk. 6, i lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m. affattes således:

„For så vidt en kommunes sundhedsvedtægt eller bestemmelser udfærdiget med hjemmel i sundhedsvedtægten indeholder strengere bestemmelser end de i denne lov og de i medfør heraf fastsatte bestemmelser,

gælder sundhedsvedtægtens regler. I forbindelse med udfærdigelse af bestemmelser i henhold til denne lov kan indenrigsministeren dog bestemme, at regler i kommunernes sundhedsvedtægter vedrørende mælk, fløde og mælkevarer samtidig skal bortfalde.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Mælk indgår som et vigtigt levnedsmiddel i den daglige husholdning, men mælk og mælkeprodukter er samtidig forholdsvis vanskelige i hygiejnisk henseende. Gennem adskillige år har der derfor været fastsat sundhedsmæssige forskrifter for tilvirkning, opbevaring og forhandling af mælk. Sådanne forskrifter er dels landsomfattende bestemmelser, f. eks. anordning nr. 273 af 22. oktober 1925 om, hvad der må falholdes som mælk, fløde o. l., og dels bestemmelser i de enkelte kommuners sundhedsvedtægter.

Betydningen af og baggrunden for de lokale sundhedsvedtægtsbestemmelser om mælk og fløde må vurderes dels ud fra mejeriernes forsyningsområder, som tidligere oftest var begrænset til den enkelte kommune, og dels ud fra de forskelligartede forhold vedrørende mælkeforhandlingen og behovet for mælk, der tidligere gjorde sig gældende i de enkelte kommuner (bykommuner og landkommuner). Tilvirkningen og forhandlingen af mælk og fløde og den sundhedsmæssige kontrol hermed var i væsentlig grad et lokalt spørgsmål, og det var derfor naturligt, at kommunalbestyrelsen bestemte, om mælken skulle forhandles i rå eller varmebehandlet tilstand, om den skulle forhandles i løsmål eller af-

tappet i detailemballage o. s. v., ligesom det på lokalt plan måtte afgøres, om der for kommunen skulle etableres et kontrolsystem bl. a. omfattende et af landbrugsministeren godkendt regulativ for mælkeproduktionen, der efter § 2 i lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol stadfæstes som tillæg til sundhedsvedtægten.

De forskellige lokale sundhedsvedtægtsbestemmelser giver — til trods for at de ofte er udarbejdet med normalvedtægtsbestemmelser som mønster — således mulighed for, at der i dag i de forskellige kommuner lovligt kan forhandles konsummælk af højst forskellig beskaffenhed og kvalitet. Dertil kommer, at der fra kommune til kommune kan være store forskelle med hensyn til de kontrolforanstaltninger, der iværksættes i henhold til sundhedsvedtægten. Hovedparten af konsummælk forhandles dog i dag som lavpasteuriseret mælk i detailemballage og er underkastet en indgående kontrol.

De nævnte forskelle kommunerne imellem medførte ikke væsentlige vanskeligheder tidligere, da det var almindeligt, at der i hver kommune var beliggende et mejeri, hvis produktion i hovedsagen afsattes inden for kommunens område. Vanskelighederne er imidlertid i de senere år blevet betydelige,